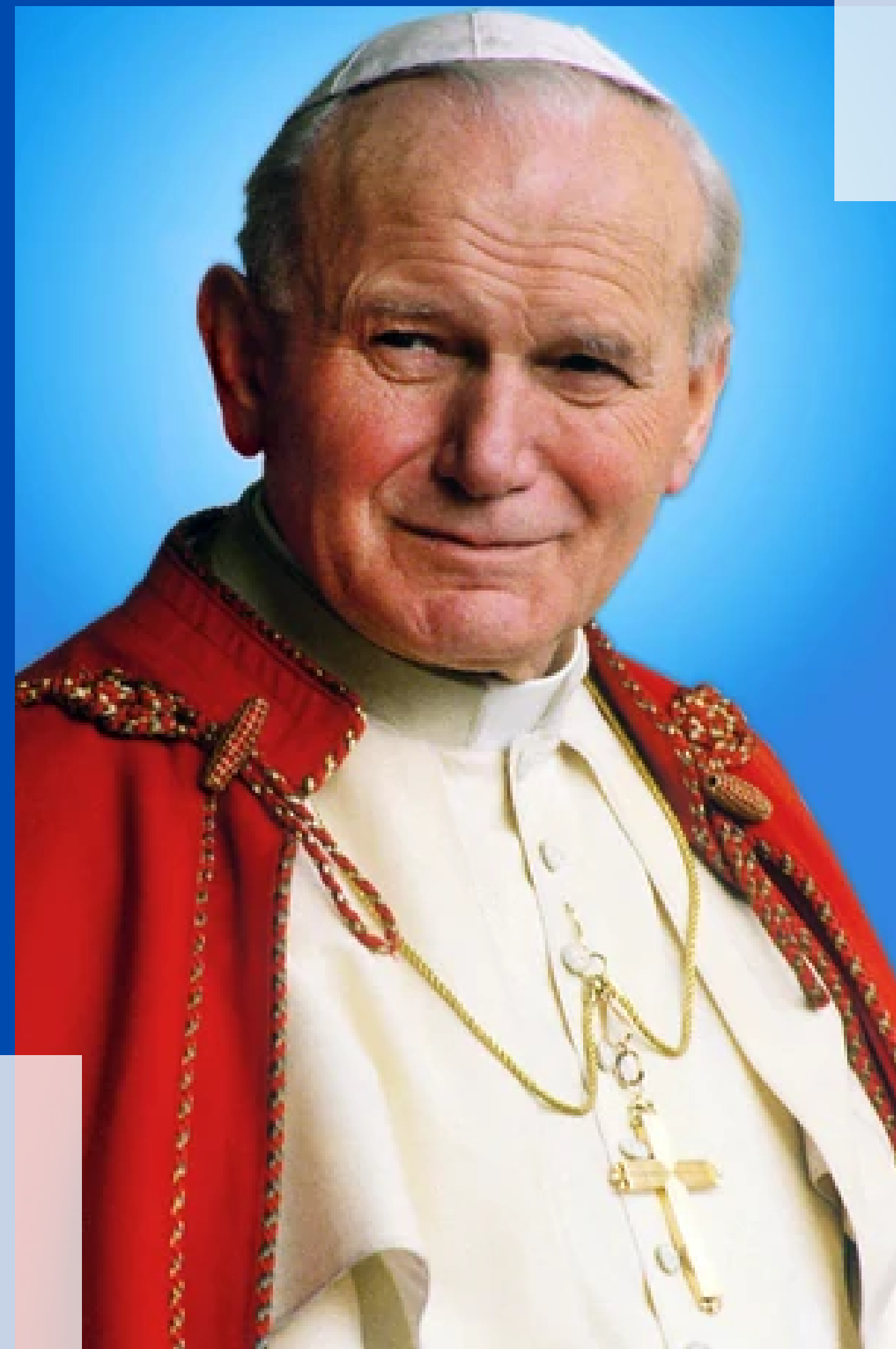

Droga świętości Jana Pawła II od domu rodzinnego do Domu Ojca w Niebie

Julia Dudarewicz

**Zespół Szkół Ogólnokształcących nr. 1 w
Kwidzynie**

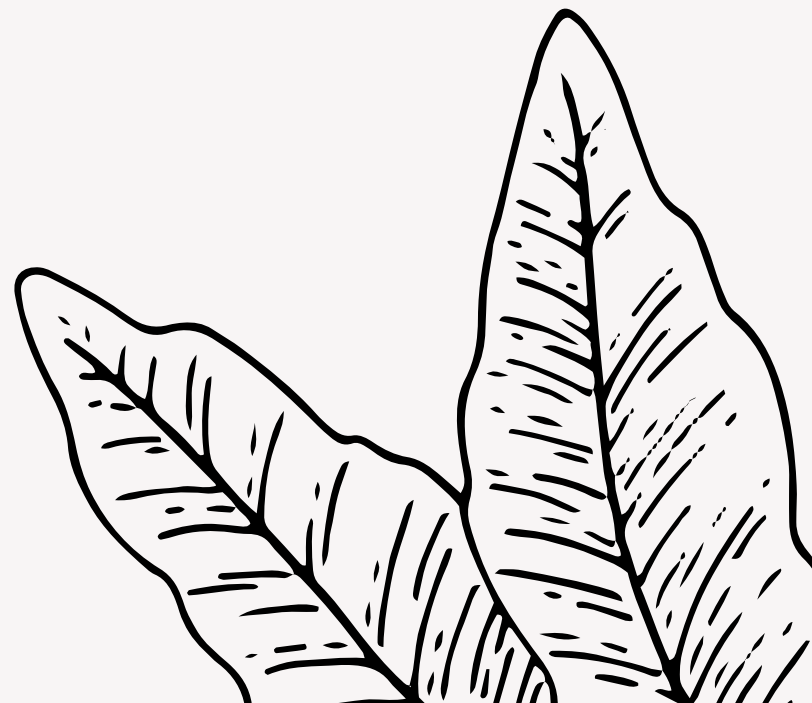

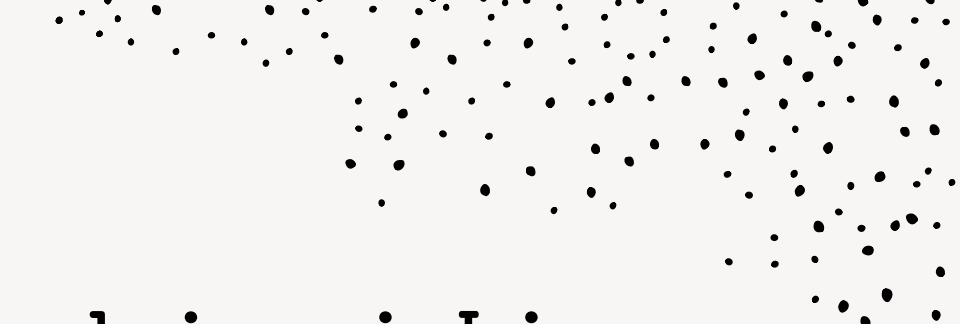
Dzieciństwo

Karol Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach. Był synem Karola oraz Emilii. Miał brata Edmunda i siostrę Olę. Ochrzczono go 20 czerwca 1920 roku w kościele parafialnym.

Pierwszą Komunię Świętą przyjął dnia 25 maja 1929 r.

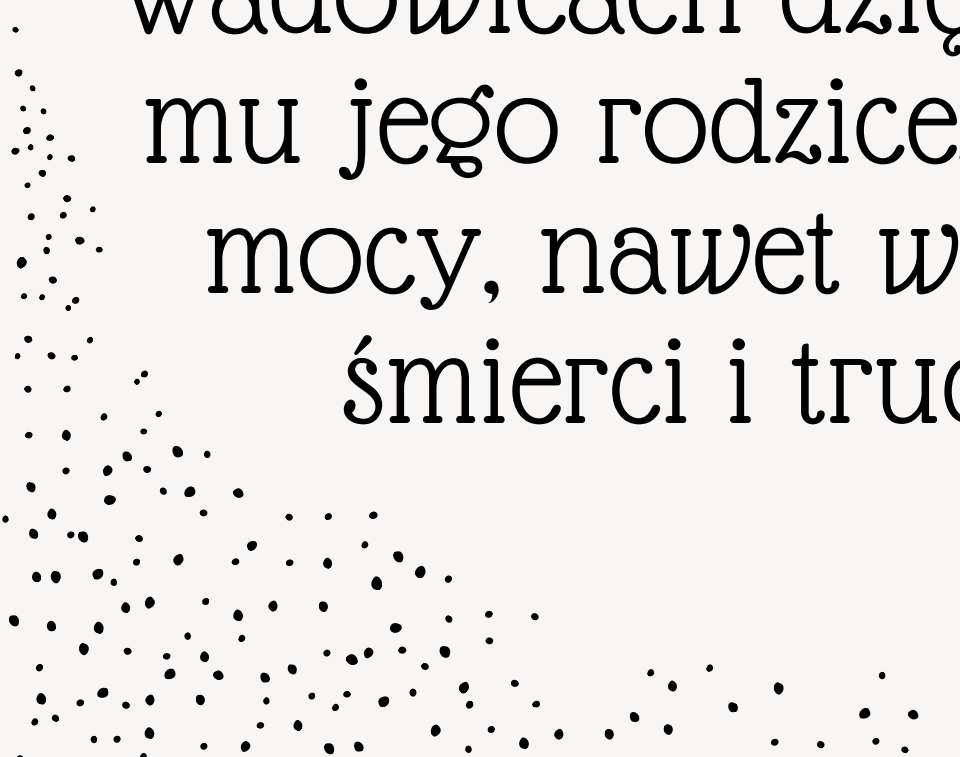
W dzieciństwie Karola nazywano go Lolek. Rówieśnicy uważali go za bardzo utalentowanego i wysportowanego chłopca. Jego ulubioną dyscypliną sportową była piłka nożna, w tym przypadku pozycję jaką przybrał była gra na bramce. Uwielbiał także jeździć na nartach. Wraz ze swoim ojcem wybierał się na wycieczki krajoznawcze jak i na spacery w okolicach Wadowic.

Mały Karol od początku swojego życia doświadczał czulej opieki oraz miłości od swoich bliskich. Własna mama uważała, że w swoim dalszym życiu będzie wielkim człowiekiem. Poprzez śmierć matki oraz brata Karola, ojciec starał się wychować syna na bardzo dobrego człowieka, za którego nigdy nie będzie się wstydził. Karol kształtował swój charakter poprzez trzy ważne miejsca, którymi były kościół, szkoła oraz teatr.

W czasach kiedy stał się już papieżem za każdym razem kiedy był w Wadowicach dziękował Opatrzności Bożej za dar życia, który przekazali mu jego rodzice, za miłość która dawała mu poczucie bezpieczeństwa i mocy, nawet wtedy, gdy przychodziło zetknąć się z doświadczeniem śmierci i trudami codziennego życia w niespokojnych czasach.

Dojrzewanie

Okres dojrzewania Karol przeszedł dość źle. Gdy miał 9 lat zmarła mu matka. Miało to miejsce **13 kwietnia 1929 r.** Trzy lata później, **5 grudnia 1932** na szkarlatynę zmarł jego brat Edmund. Był on bardzo młody, miał zaledwie 26 lat.

Po tak okropnych wydarzeniach, Karol podniósł się na duchu i zaczął działać. W **1930 roku** rozpoczął naukę w 8-letnim Państwowym Gimnazjum Męskim im. Marcina Wadowity w Wadowicach. Kateheci uważali, że wyróżniała go bardzo duża wiara. Będąc w pierwszej klasie dołączył do kółka ministranckiego w którym stał się prezesem.

14 maja 1938 roku zakończył naukę w gimnazjum. Świadectwo maturalne otrzymał z oceną celującą, dzięki której mógł podjąć studia bez egzaminów wstępnych

Karol Wojtyła był pilnym oraz pracowitym uczniem. Starał się pomagać uczniom, którzy mieli problemy z nauką. W swoim dalszym życiu bardzo dziękował swoim nauczycielom, że tak wiele go nauczyli. To dzięki nim stał się takim człowiekiem. Karol już od najmłodszych lat pokazywał swoje umiejętności. Wraz ze swoimi przyjaciółmi utworzył teatr. Chciał pokazać się z jak najlepszej strony.

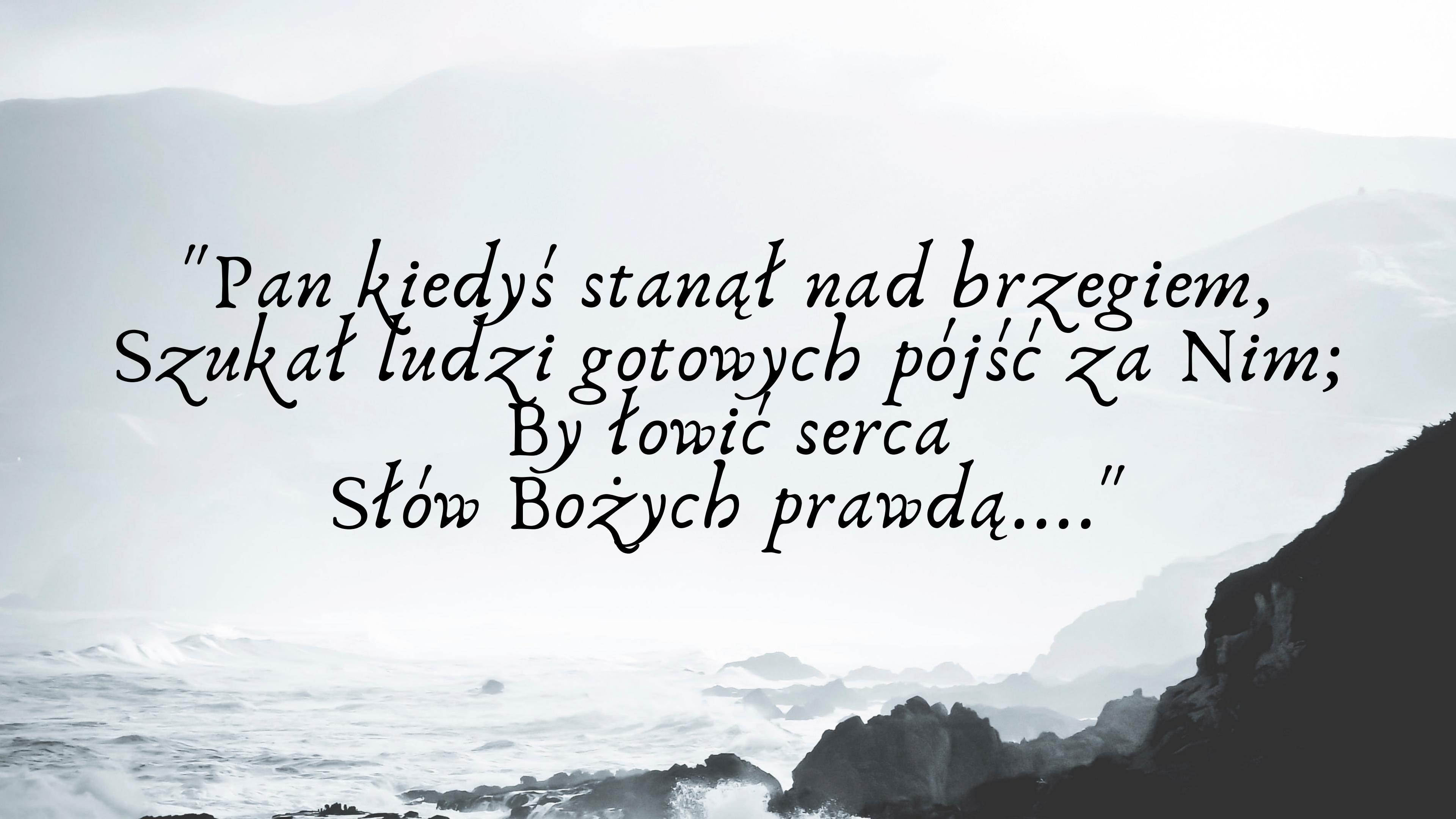
Studia

Karol Wojtyła wybrał studia polonistyczne, które rozpoczął w 1938r. na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Poprzez wojnę która wybuchła, Karol nie mógł kontynuować swoich studiów. W 1940 roku zaczął więc pracę w zakładach chemicznych Solvay. Jesienią 1941 roku wraz ze swoimi przyjaciółmi założył Teatr Raspodyczny. Swoje pierwsze wystąpienie mieli 1 listopada 1941 roku. Teatr nie trwał długo. W 1942 roku Karol postanowił studiować teologię, wstąpił zatem do tajnego Metropolitarne Seminarium Duchownego, które znajdowało się w Krakowie. Od kwietnia 1945 do sierpnia 1946 pracował na uczelni jako asystent a także prowadził seminaria z historii dogmatu.

Na studiach tak jak i w szkole średniej Karol odznaczał się wielką wiedzą. Wykładowcy uznawali go za niezwyklego ucznia. Przykładał się do swoich obowiązków.

Karol Wojtyła studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, gdzie wyróżniał się jako najwybitniejszy student uczelni. W podziękowaniu za tak rzetelną pracę UJ stworzyło medal, który nosił nazwę "Karol Wojtyła jako student UJ".

*"Pan kiedyś stanął nad brzegiem,
Szukał ludzi gotowych pójść za Nim;
By łowić serca
Słów Bożych prawdą...."*

Kapłaństwo i praca naukowa

13 października 1946r. Karol Wojtyła został subdiakonem a tydzień później diakonem. 1 listopada 1946 roku kardynał Adam Stefan Sapieha wyświęcił Karola na księdza. 15 listopada wyjechał do Rzymu, aby kontynuować studia na Papieskim Uniwersytecie Świętego Tomasza z Akwinu w Rzymie. W 1948 roku ukończył studia z dyplomem *summa cum laude*. Otrzymał stopień doktora za dysertację pt. Problem wiary u św. Jana od Krzyża.

W 1960 roku w wydawnictwie Towarzystwa Naukowego KUL opublikował książkę "Miłość i odpowiedzialność". Była ona owocem jego studiów oraz rozmów, które prowadził ze studentami i młodymi małżeństwami podczas wycieczek wakacyjnych.

Karol Wojtyła powrócił do swoich obowiązków. Wykładał w seminariach oraz na Wydziale Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Biskup

4 lipca 1958 roku Karol Wojtyła został prekonizowany biskupem tytularnym Ombrii oraz biskupem pomocniczym Krakowa. Hasłem przewodnim Karola było "Totus Tuus", które oznaczało *Cały Twój*. Dewiza kierowana była do Matki Chrystusa.

13 stycznia 1964 roku Karol Wojtyła został prekonizowany arcybiskupem metropolitą krakowskim. Ingres odbył się w katedrze wawelskiej dnia 8 marca 1964 roku.

Kardynał

26 czerwca 1967 roku został ogłoszony kardynałem a 28 czerwca otrzymał czerwony biret. Jako biskup diecezji krakowskiej wizytował parafie, odwiedzał wszelakie klasztory.

Wojtyła zyskał dojrzałość jako myśliciel. Stał się wybitnym przedstawicielem personalizmu. Był autorytetem dla wielu osób, nawet tych którzy nie mieszkali w Polsce.

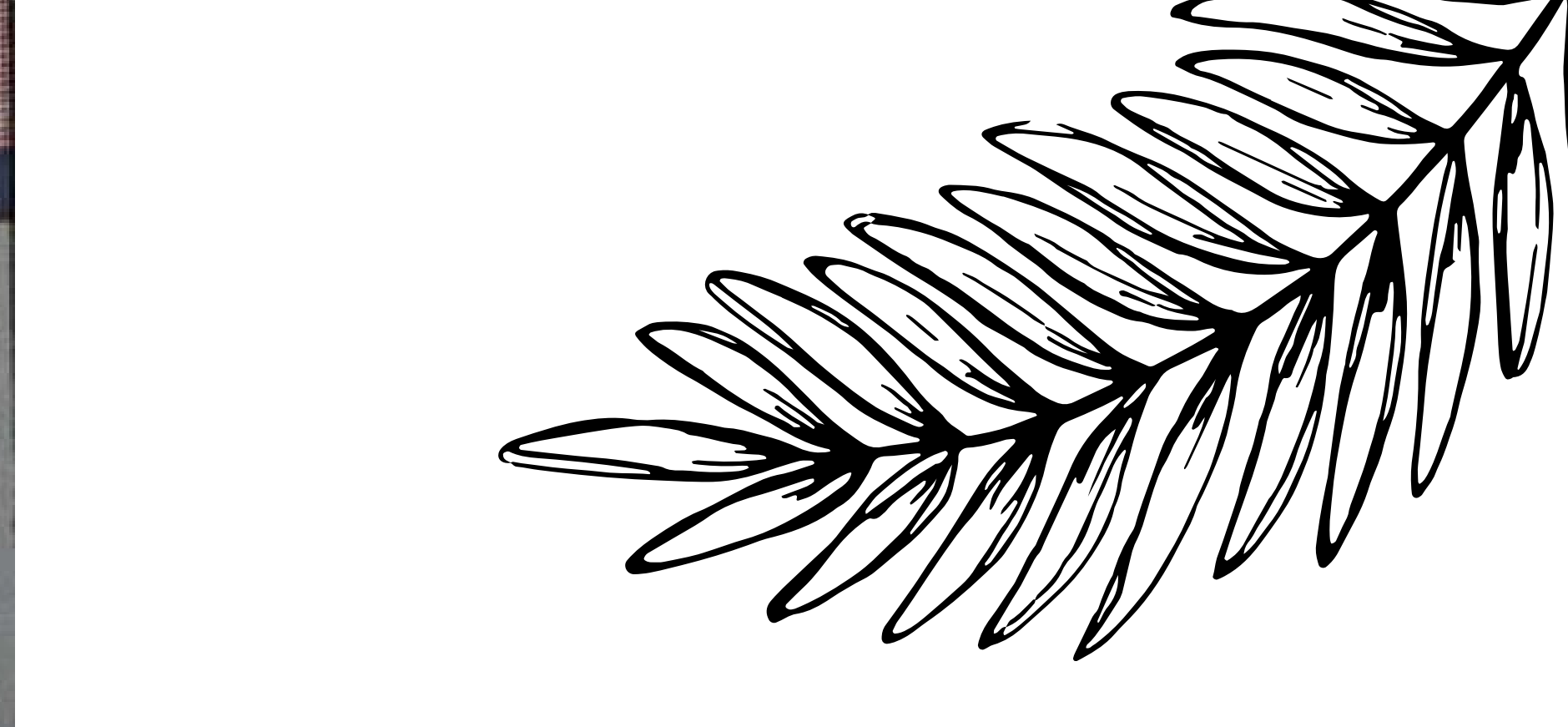
16 października 1978 roku został wybrany na papieża. Przyjął imię Jan Paweł II. Jego kandydaturę poparło aż 103 kardynałów.

Wynik wyboru ogłoszono o godzinie 18:44. Jan Paweł II był pierwszym papieżem z Polski, jak również pierwszym po 455 latach biskupem Rzymu, który nie był Włochem. Miał 58 lat kiedy został papieżem

Pontyfikat

Główny wykładnik pontyfikatu - pielgrzymki. Został on nazwany "papieżem-pielgrzymem". W czerwcu 1979 roku udał się na swoją pierwszą pielgrzymkę do Polski. Na przełomie września i października papież udał się w swoją trzecią podróż do Irlandii a później do USA. Odwiedził siedzibę ONZ.

13 maja 1981 roku na placu św. Piotra w Rzymie o godzinie 17:19, Jan Paweł II został postrzelony przez tureckiego zamachowca Mehmeta Alego Ağcę. Dokładnie rok później papież udał się do Fatimy, aby podziękować Niepokalanemu Sercu Maryi za uratowanie go od śmierci.

Pielgrzymki

Papież Jan Paweł II odbył aż 104 pielgrzymki, odwiedzając wszystkie zamieszkane kontynenty. W wielu miejscach, które odwiedził, nigdy przedtem nie postawił stopy żaden papież. Był on pierwszym papieżem, który odwiedził Wielką Brytanię.

Mimo wielu zabiegów nie udało mu się jednak odbyć pielgrzymki do Rosji, prawdopodobnie ze względu na niechęć ze strony patriarchatu moskiewskiego, który zarzuca Watykanowi prozelityzm

Choroba i śmierć

Jan Paweł II od roku 1992 cierpiał na chorobę Parkinsona. Nie przestawał pełnić swojej funkcji aż do śmierci. W lipcu przeszedł operację. Usunięto mu guza nowotworowego, który znajdował się na jelicie grubym. W czwartek 31 marca tuż po godzinie 11, gdy Jan Paweł II udał się do swej prywatnej kaplicy, wystąpiły u niego silne dreszcze, ze wzrostem temperatury ciała do 39,6 °C. Był to początek wstrząsu septycznego połączonego z zapaścią sercowo-naczyniową.

2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21:37 odszedł od nas Jan Paweł II..

Informację o śmierci papieża podał na placu świętego Piotra dotychczasowy abp Leonardo Sandri, mówiąc: "Najdrożsi bracia i siostry, o godz 21.37 nasz ukochany Ojciec Święty powrócił do Domu Ojca.

Módlmy się za niego."

Pogrzeb

Pogrzeb Jana Pawła II odbył się w **piątek 8 kwietnia 2005** roku. W ramach uroczystości związanych z beatyfikacją **29 kwietnia 2011** w obecności kardynała Tarcisio Bertone dokonano otwarcia grobu i wyjęcia z niego trumny z ciałem papieża Jana Pawła II. Następnie trumna bez otwierania została wystawiona na widok publiczny w Bazylice Świętego Piotra, gdzie odwiedził ją m.in. papież Benedykt XV.

Po uroczystościach związanych z beatyfikacją Jana Pawła II, **2 maja 2011**, trumna ze szczątkami Jana Pawła II została złożona, w dotychczasowym miejscu pochówku bł. Innocentego XI, w Kaplicy Świętego Sebastiana Bazyliki Świętego Piotra, na lewo od Piety Michała Anioła

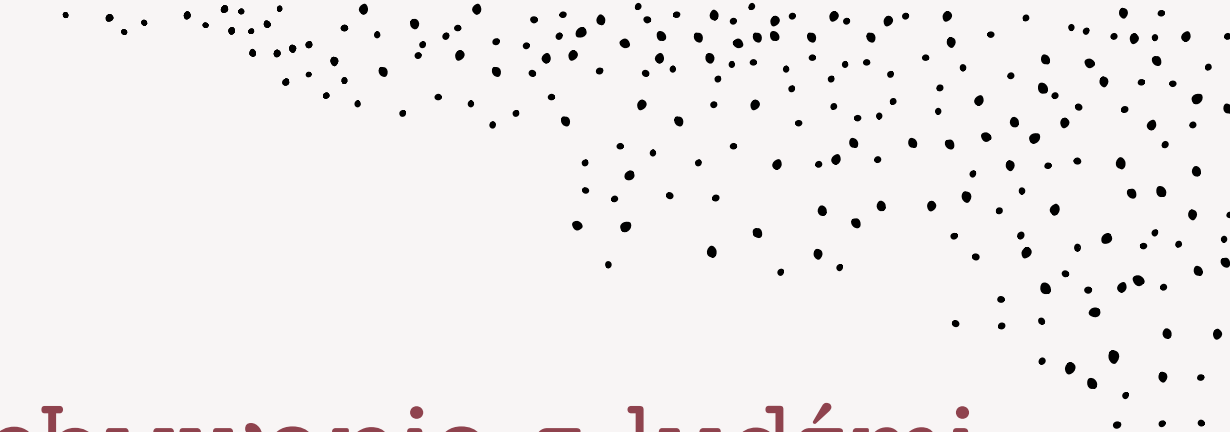
Świętość Jana Pawła II

1. **Umiłowanie Boga i życie Bogiem** - W życiu Jana Pawła II życie Bogiem przejawiało się bardzo często. Najpierw w osobistej modlitwie, ku której skłaniał się on spontanicznie i która prowadziła go do długiej, zanurzonej w ciszy medytacji. Dobrze wiemy, że swoją wielką pobożność wyniósł z rodzinnego domu, gdzie modlił się codziennie. Uczestniczył wielokrotnie w mszach świętych, chętnie pielgrzymował do sanktuariów, zwłaszcza maryjnych. Karol Wojtyła dojrzywał w swoim powołaniu, co znaczyło że Bóg miał kontrolę nad czynami, które wykonywał Karol. Nie przypadkiem też na temat swej rozprawy doktorskiej obrał „Problem wiary u św. Jana od Krzyża”, jednego z największych mistyków Kościoła katolickiego.

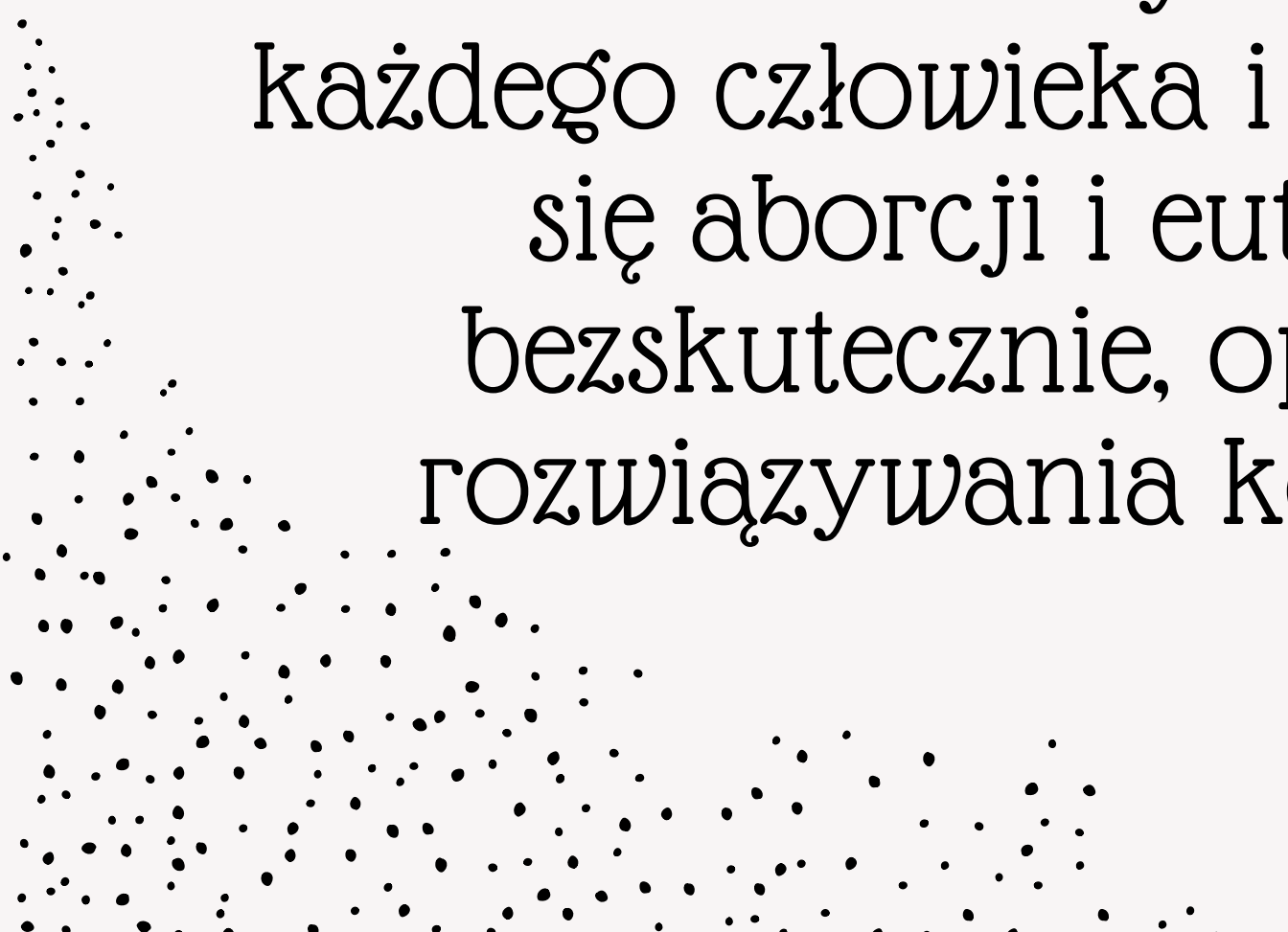

2. **Ufność i odwaga płynąca z wiary** - Życie Jana Pawła II było uporządkowane. Nie ulegał też żadnym naciskom, które mogłyby go odwieść od głoszenia tego, co rozpoznał jako ważną i poleconą sobie do głoszenia prawdę. Dobrze wiedział, że niektóre elementy nauczania napotykają się na silny opór, jednak nigdy z tego powodu tych elementów nie pomijał ani ich nie łagodził. Zamach na jego życie w najmniejszym stopniu nie pomniejszył jego apostolskiej gorliwości, ani nie naznaczył kolejnych jego publicznych wystąpień jakąkolwiek trwogą. Podejmował działania, które dla wielu były bardzo odważne, ale czynił je z powagą oraz spokojem.

3. Fascynacja ludzką osobą oraz radość przebywania z ludźmi - Jan Paweł II nie bał się ludzi. Uwielbiał spędzać czas z dziećmi, młodzieżą jak i dorosłymi. To właśnie on zorganizował dni młodzieży. Spotykał się chętnie z ludźmi chorymi, z artystami i naukowcami, z biskupami i dziećmi, po prostu ze wszystkimi, w trakcie rozlicznych pielgrzymek i w domu papieskim. bronił każdego człowieka i drżał o jego życie, stanowczo sprzeciwiając się aborcji i eutanazji, stanowczo także, choć na ogół bezskutecznie, oponując przeciw wojnie i nawołując do rozwiązywania konfliktów społecznych drogą pokojową.

4. **Miłosierna miłość** - Całym swym pontyfikalnym nauczaniem Papież starał się przekonać ludzi, że Bóg umiłował człowieka bez reszty i że nie ma takiego grzechu, ani takiej słabości, która by Boga w jego miłosierdziu zniechęcała lub czyniła jego ofertę zbawienia nieskuteczną. Nawoływał nas do tworzenia miłosierdzia w naszym życiu. Bardzo dopominał się o wrażliwość na ludzką biedotę, chorych.

Dziękuję za uwagę

Julia Dudarewicz

Źródła zdjęć:
- Google Grafika